

6 Пострадахъ, прегървихъ се до край: ката день ходимъ превхиленъ.

7 Защото внѣтренностите ми сж пълны ѿ воспламененіе, и не съществва здравіе во снагата ми.

8 Разколѣхъ се и твърде много самъ изнемоциелъ: рыкамъ ѿ недоумѣніето на-сърдцето ми.

9 Господи, предъ Тебе (ѐ) сичкото желаніе мое, и въздуханіето мое не се скрива ѿ Тебе.

10 Сърдцето ми се смѣшава, силата ми ме встѣва: и свѣтлостъта на-очите ми, и она не ѐ со съ мене.

11 Пріателиите мои, и ближните мои стоатъ среща раната ми, и искренните мои стоатъ ѿ далече.

12 И оніа които искатъ дѣшата ми полагаатъ (за мене) примки: оніа които искатъ злото ми, говорятъ лъжави, и побчаватъ се лести ката день.

13 Но азъ както глѣхъ, не чѣхъ, и (бѣхъ) както нѣмъ, който не отвара устата си.

14 И бѣхъ както челоуѣкъ който не чѣе, и нема прекословіе во устата си.

15 Защото на Тебе, Господи, уповахъ: Ты ще (ме) послѣшашъ, Господи Боже мой.

16 Понеже рѣкохъ: дано де выхъ се зарадѣвали за мене: когато се подпрѣзне ногата ми, они се величатъ върхъ мене.

17 Защото самъ готовъ да паднемъ, и болката ми (ѐ) секога предъ мене.

18 Понеже азъ ще извѣстимъ беззаконіето мое, ще са тѣжимъ за грѣхѣтъ ми.

19 Но вразите мои живи сж, вдолѣватъ: умножихъ се оніа които ме ненавидѣатъ неправедни.

20 И оніа които воздаватъ зло вмѣстѣ добро противници ми ставатъ, понеже гонимъ доброто.

21 Не встѣви ме, Господи: Боже мой, не отдалечисе ѿ мене.